

ελέφαντας

ελέφαντας, ο, ουσ. [<αρχ. ἐλέφας], ο ελέφαντας. **1.** άνθρωπος τεραστίων διαστάσεων, πολύ χοντρός και δυσκίνητος: «πρόσεχε μη σε πατήσει αυτός ο ελέφαντας, γιατί θα σε λιώσει». Από τις τεράστιες διαστάσεις του ελέφαντα. **2.** άνθρωπος που δεν ξεχνάει το κακό που του έχουμε κάνει και έχει στο νου του πάντα να βρει ευκαιρία να μας το ανταποδώσει: «αν του κάνεις κακό, είναι τόσο ελέφαντας, που και μετά από δέκα χρόνια, θα βρει την ευκαιρία να στη φέρει». Από το ότι ο ελέφαντας έχει πολύ γερό μνημονικό. Υποκορ. **ελεφαντάκι, το**.

- *άντε ν' αποδείξεις πως δεν είσαι ελέφαντας*, λέγεται στην περίπτωση που δε θέλει να αποδεχτεί κάποιος κάτι που είναι αυτονόητο, προφανές και ιδίως στην περίπτωση, όταν αναφερόμαστε στην κρατική ή στρατιωτική έλλειψη κατανόησης ή λογικής: «ενώ είχα το σπίτι μου δυο χρόνια κλειστό, επειδή έλειπα στο εξωτερικό, μου 'ρθε ρεύμα εφτακόσιες χιλιάδες και τώρα άντε ν' αποδείξεις στη Δ.Ε.Η. πως δεν είσαι ελέφαντας || άργησα μια μέρα να επιστρέψω στο στρατόπεδο, επειδή οι καταληψίες της εθνικής οδού είχαν απαγορεύσει κάθε διέλευση τροχοφόρου, και τώρα, άντε ν' αποδείξεις στο διοικητή σου πως δεν είσαι ελέφαντας».

- *αφήνει να περάσει ο ελέφαντας και δείχνει το κουνούπι*, βλ. λ. [κουνούπι](#).

- *είναι σαν να τον πάτησε ελέφαντας*, είναι τόσο άσχημος, που φαίνεται σαν να είναι παραμορφωμένος: «ξεχωρίζει αμέσως απ' όλους τους άλλους, γιατί είναι σαν να τον πάτησε ελέφαντας».

- *έχει μνήμη ελέφαντα*, βλ. λ. [μνήμη](#).

- *κάνει τη μύγα ελέφαντα*, μεγαλοποιεί κάποιο ασήμαντο γεγονός: «ό,τι και να σου πει για το πώς έγινε το δυστύχημα μην τον πιστεύεις, γιατί συνηθίζει να κάνει τη μύγα ελέφαντα». Συνών. *κάνει την τρίχα τριχιά / κάνει τον ψύλλο καμήλα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας